

і з переговорів. Існує цілий ряд правил, які дозволять досягти найкращого результату, а саме: потрібно позитивно говорити з терористами, тобто без таких слів, як «ні», «ніколи», «неможливо» тощо; вам потрібно постійно говорити; загальне твердження полягає в тому, що «поки люди розмовляють, зброя не працює»; неприпустимо принижувати чи оцінювати терориста, оскільки, з психологічної точки зору, переговорник повинен використовувати правильну мову – «я вам довіряю, я спробую допомогти» та інше; тривале очікування терористів призводить до насильства, тому обіцянку потрібно виконати вчасно. Систематизуючи існуючу практику координації зусиль світової спільноти у боротьбі з терористичними актами, слід зазначити, що вона базується на ряді універсальних міжнародних конвенцій. До них відносяться Конвенція про запобігання та покарання злочинів проти осіб, які користуються міжнародним захистом, включаючи дипломатичних агентів (1972); конвенція про захоплення заручників (1979); Конвенція 1997 р. про боротьбу з бомбардувальним тероризмом; та інші конвенції проти тероризму та терористичних актів [3].

### Література

1. Laqueur, W. Post-modern Terrorism – “Foreign Affairs”, Sept-Oct. 1996.
2. Андрій Дорошенко. Терор і тероризм. -“Політика і час”№ 8-9, 1997.
3. Варданянц Г. К. Терроризм: диагностика и социальный контроль: [Виды терроризма и методы борьбы с ним] / Г. К. Варданянц // Социологические исследования. – 2005. – № 7. – С. 78-83.
4. Васильев А. Исторические корни терроризма: [Терроризм в современном мире: истоки, сущность, направление и угрозы] / А. Васильев, В. Гарев // Азия и Африка сегодня. – 2008. – № 4. – С. 32-39.

**Тущенко А. Д.**

здобувач вищої освіти IV курсу

**Науковий керівник – Тимофіїва К. М.**

старший викладач

*Дніпропетровський державний  
університет внутрішніх справ*

### **МОВА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ДУХОВНОСТІ**

Сучасна українська мова є багатоміковим надбанням українського народу. Вона створена зусиллями багатьох поколінь. *«В мові наша стара й нова культура, ознака нашого національного визнання... І поки живе мова — житиме й народ, як національність...»* (І. Огієнко).

Становлення народу тісно пов'язане з формуванням його мови. Усі сторони суспільного життя, процеси пізнавальної і творчої діяльності людини, кожний момент її свідомості супроводжуються мовою.

Мова стає знаряддям, завдяки якому суспільство може захистити власні інтереси, історію, традиції. Відсутність національної мови є однією з найбільш серйозних перешкод, яку необхідно перебороти при створенні національної ідентичності.

Мова — найважливіший засіб спілкування між людьми. Вона безпосередньо зв'язана з мисленням. Адже у мови, як засобу спілкування між людьми є особливість, яку ні в якому разі не слід забувати: будь-яке ущемлення прав людини у сфері мови неминуче призводить до порушення нормальної життєдіяльності даної людини, а отже, і її психічної рівноваги, стимулюючи неадекватні зовнішні реакції.

Не може бути мислення без мови і мови без мислення. Мова і мислення мають глибоко суспільний характер — не лише за своєю природою, а й за своєю функцією в суспільстві. За допомогою мислення люди пізнають світ, об'єктивні закони природи й суспільства. Пізнавальна діяльність людини, її мислення можливі лише на базі мовного матеріалу, слів і речень. Кожний момент діяльності обумовлюється думкою і її носієм — мовою. Тільки завдяки мові все здобуте попередніми поколіннями не гине марно, а служить фундаментом для подальшого розвитку людства.

Роль мови в суспільному житті нашої держави зобов'язує добре знати правила й закономірності її розвитку. Щоб оволодіти нормами сучасної літературної мови, треба глибоко вивчати її лексичний склад, фонетичну систему, граматичну будову і стилістичні властивості. Досконале знання мови є важливим показником розумового розвитку людини та її культурного рівня, а також духовності.

Сучасна людина досить зацікавлена у вивченні міжнародних мов. Знання міжнародної мови сьогодні стає необхідністю, однак це не повинно бути перешкодою на шляху до самовдосконалення й саморозвитку інших мов. Конструювання глобального мовного простору буде залежати не тільки від внутрішньої або зовнішньої політики держав, але й від внутрішніх спонукань самої мовної особистості, яка у даній ситуації виступає посередником між своєю/чужою культурою та мовою.

**Висновок.** Розвиненість національної мови свідчить про рівень національної культури. Вона забезпечує вираження певних почуттів, емоцій, виформовує світобачення. Мова – це фундаментальна частина культурної традиції, яка вміщує сферу духу, цінностей і смислів. Як один з визначальних чинників соціалізації, вона бере участь у творенні людини як члена певного суспільства. Це генетичний код нації, який поєднує минуле з сучасним, програмує майбутнє і забезпечує буття нації.

Мова нації – це закономірний результат соціально-історичних, етнопсихологічних та геополітичних процесів, який дозволяє сприймати світ крізь призму етнокультурної специфіки та формулювання духовності.

## Література

1. Ларченко В. В. Современная межлингвокультурная коммуникация: конструирование глобального языкового пространства // <http://www.nbuv.gov.ua>
2. Поліщук Р.М. Мова як чинник збереження національно-культурної ідентичності. // «Молодий вчений». № 11 (63) листопад, 2018 р.
3. Соловей А.О. Вплив російського фактора на формування мовного середовища в Україні // <http://www.rusnauka.com>

**Чечель А. О.**

здобувач вищої освіти II курсу

**Науковий керівник – Костенко О. Г.,**

старший викладач

*Дніпропетровський державний  
університет внутрішніх справ*

### КОМУНІКАТИВНА РОЛЬ МОВИ В ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИСТА

Основною одиницею мови є слово. Мова використовується людиною протягом всього життя, у процесі спілкування, на роботі, у магазині а також на важливому засіданні. Влучність та доречність слова, обраного в момент мовлення залежить пер за все від теми розмови. Варто дотримуватися правил стилістики, і не вмішувати у розмову зі звичайним свідком чи підозрюваним на допиті термінів або понять, які мають своє смислове відображення лише в юридичній сфері діяльності, або які можна замінити більш доступними для розуміння будь-якої людини ,наприклад: апатрид(особа без громадянства), обвинувач( прокурор), ратифікація( надання документу юридичної сили) та інше.

Юридична лексика перш за все досить стримана, логічна та послідовна. Досвідчений юрист повинен не лише добре володіти українською мовою але і на високому рівні спілкуватися нею. Юридична термінологія досить складна та має своє походження ще з часів Богдана Хмельницького, тому змінити, або надати нового значення тому чи іншому юридичному терміну неможливо. Але слова юридичного походження також використовуються у побутовому мовленні, бо вони доступні, і можуть одним словом описати цілий термін. Для прикладу слово Прокурор - це особа, яка на законних підставах захищає інтереси, підтримує державне обвинувачення в суді. Адвокат, навпаки - він намагається виправдати підсудного. Тобто дані слова є запозиченими, але всі розуміють їх смислове значення.

Однією з найважливіших функцій мови є комунікативна. Завдяки мові ми можемо спілкуватися з іншими, виражати свої емоції, висловлювати свої побажання та невдоволення.